Srijeda, 11.06.2014.g.

Duhovni plodovi svakodnevnih hodočašća, misa i molitvi DEVETNICE

DUHU SVETOME još uvijek su prisutni u mojoj duši, u mojem srcu, u

mojim mislima.

Drži me jedna duboka duhovna spoznaja kako je prekrasno bilo

svakodnevna misa, molitva I PRIMANJE ŽIVOG GOSPODINA ISUSA

KRISTA U PRESVETOJ HOSTIJI.

TAKO PREKRASNO DUHOVNO ISKUSTVO KOJE JE PONOVNO U

MENI PROBUDILO OSJEĆAJ KAKO BI BILO LIJEPO DA TO MOGU

TAKO ČINITI SVAKI DAN, SVE VIŠE I VIŠE.

S druge strane ponovno sam "dobio" spoznaje o svojoj grješnosti, svojoj

ljudskoj nesavršenosti, o težnji da se mijenjam, da budem bolji i čovjek i

vjernik.

I ponovno neka duboka želja da svakome, koga sam god susretao na toj

DEVETNICI DUHU SVETOM, posvjedočim o svemu lijepom što meni

GOSPODIN BOG ČINI U ŽIVOTU, GDJE SAM NJEGA STAVIO NA

PRVO MJESTO.

I KAKO SE SVI MI TREBAMO BORITI PROTIV SVOJIH GRIJEHA,

KAKO SE SVI MI TREBAMO JAKO, JAKO TRUDITI DA ONO U

ŠTO, VIŠE ILI MANJE, JAČE ILI SLABIJE, VJERUJEMO,

POKAZUJUĆI TO SVOJIM ODLASKOM NA MISE, MOLITVE,

HODOČAŠĆA, DUHOVNE OBNOVE I SLIČNO, DAKLE DA TO ŠTO

VJERUJEMO I SVAKODNEVNO ŽIVIMO U SVOJ SVAKODNEVNIM

ŽIVOTIMA.

POLAŽUĆI RAČUNE NAJPRIJE

GOSPODINU BOGU.

ONDA SAMI SEBI U SVOJOJ SAVJESTI.

A ONDA I CIJELOJ SVOJOJ OKOLINI.

To je jednostavno put nas vjernika, laika, koje je GOSPODIN OBDARIO

PREKRASNIM DUHOVNIM SPOZNAJAMA O SEBI, O NAMA, O

VJEČNOM ŽIVOTU, O DUHOVNOM SVIJETU I SVEMU DRUGOM

ŠTO NIJE OD OVOGA SVIJETA A JEST U OVOM SVIJETU.

I ražalostilo me malo, dok sam tokom tih 9,10 dana razgovarao sa više

braće i sestara u vjeri, i kada sam vidio, i od njih samih čuo koliko im je

teško SVAKODNEVNO ŽIVJETI PO BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA, PO

ONOME U ŠTO VJERUJU.

Sreo sam svakodnevno puno dragih ljudi na toj DEVETNICI koji se

teško bore s time kako da ono što čuju u crkvi, u molitvi, osjete u svojim

srcima, svakodnevno žive.

Nije to lako. Zli i njegovi udaraju gdje stignu.

A SVE NAS JE "ONO NEŠTO" "NOSILO I TJERALO" DA JEDNOM,

DVA PUT ILI SVAKI DAN DOĐEMO GORE U TU KAPELICU.

I dok sam sve te drage ljude iz zadnje klupe gledao, i vani pred

kapelicom, i u odlascima i dolascima, nekako sam mislio da su oni puni

vjere i duhovnosti, da su svi jako dobri vjernici.

Tako su valjda i oni za mene mislili.

Kad ono, kad s njima kreneš u razgovor, zapravo uvidiš koliko smo samo

mi ljudi grješni. A meni je to Gospodin još dao i posebno za spoznati.

A naše priznanje grijeha GOSPODINU

BOGU I SEBI SAMIMA toliko je mlako i

površno!

SHVATIO SAM DA MNOGA NAŠA

KAJANJA, ZA GRIJEHE KOJE SMO

POČINILI I KOJE ČINIMO, NISU NI

JAKA NI ČISTA.

A BEZ ISKRENOG KAJANJA ZA ONO

ŠTO ZNAM DA NISAM DOBRO UČINIO,

GDJE SAM SAGRIJEŠIO, NEMA NI

OBRAĆENJA, NI OPROŠTENJA GRIJEHA

NI DUHOVNOG RASTA.

Jedna mi je draga sestra u vjeri putem ispričala kako ne može razumjeti

jednu osobu koja se pravi da je jako dobra i važna a nju je jako

povrijedila. I ona joj nekako ne može oprostiti to što ju je jako

povrijedila. Donekle i je, ali je sve to bilo bez iskrenog kajanja i iskrene

odluke o oprostu i sve je to još duboko negdje u duši i srcu te osobe i

ona ne može naprijed u toj svojoj vjeri.

A primijetio sam ja to u zadnjih dvije godine kod te drage osobe jer je

prije dvije godine bila nekako puno vedrija, nekako duhovno otvorena, a

u zadnje vrijeme se na njoj vidjelo da ju u dubini duše i srca nešto muči.

Sve dok mi nije sve to ispričala.

O, TA VJEČNA TEMA OPROSTA!

A baš mi je te drage osobe bilo žao. Znam da je dosta griješila u životu,

ALI JA SAM JOŠ VIŠE. I prije dvije godine sam na njoj vidio i osjetio

onu iskrenu želju da promijeni, NEŠTO JU JE DUHOVNO DOTAKLO,

ŽELJELA SE PROMIJENITI.

I onda joj je Gospodin poslao kušnju u vidu "ljudski zlih jezika", ili možda

neka stvar iz prošlosti.

I ona se nije OBORUŽALA ŠTITOM ISTINE I MAČEM VJERE nego je

vjerojatno "pala" u osuđivanje, u srditost, htjela je od tih napada

"pobjeći".

A TO JEDNOSTAVNO NE IDE. KADA ZLI OSJETI DA MI

"PADAMO", ON I NJEGOVI NAS JOŠ BOLJE PRITISNU.

Sve sam to prošao i prolazim na svojem putu obraćenja.

Jedan od najvećih uspjeha zloga i njegovih je bio u tome da me drugi

ogovaraju, osuđuju radi toga KAKAV SAM PRIJE BIO A SADA

GLUMIM NEKAKVOG VELIKOG VJERNIKA.

Teški su to bili napadi i od vrlo dragih ljudi.

Ali, ja sam sve te napade lako podnio i odbio JER SAM SVE ONO

LOŠE ŠTO SAM ČINIO DRUGIMA NJIMA I PRIZNAO I TRAŽIO

NJIHOV OPROST. ČAK I ONO ZBOG ČEGA SAM ZAVRŠIO U

ZATVORU.

I SVE SAM TO PREDAO GOSPODINU BOGU U ISPOVIJEDI, SA

ISKRENIM KAJANJEM, DA ME ON ISCIJELI I OJAČA.

I kada me GOSPODIN BOG htio iskušati i ojačati, "poslao" mi je napade

drugih ljudi koji su "izvlači" na vidjelo sav onaj moj grješan prijašnji

život.

No, ja sam svakome mogao pogledati u oči jer sam IZABRAO ŽIVOT

U ISTINI, A PRIJAŠNJI ŽIVOT U LAŽI SAM PRIZNAO, STAVIO

NA VIDJELO I PREDAO GOSPODINU BOGU I LJUDIMA OKO SEBE

NA OPROST.

Zato me nitko nije mogao povrijediti tim ogovaranjima i osuđivanjima jer

sam ja jednostavno, mirna srce i duše rekao da sam stvarno bio takav pa

i još i gori.

ALI DA VIŠE TAKAV NE ŽELIM BITI I DA SE ŽESTOKO BORIM

DA BUDEM BOLJI.

I DA MI U TOME JEDINO MOŽE POMOĆI VJERA U GOSPODINA

BOGA.

I bile su kušnje teške, izgubio sam neke dobre prijašnje prijatelje. Možda

su više oni izgubili mene.

A ja sam bio žalostan radi njih jer sam vidio da oni jednostavno ne

shvaćaju da su BEZ VJERE U BOGA SLABI, JADNI,

NEZADOVOLJNI, NEMIRNI.

A STALNO SU SE PONAŠALI PREMA VAN KAO DA SU POTPUNO

DRUGAČIJI. A NISU MOGLI BITI.

I puno sam molio, i molim, za te drage ljude sa mojeg životnog puta.

DA IM SE JEDNOM GOSPODIN SMILUJE I DADNEM IM ONE

SPOZNAJE KOJE JE DAO I MENI.

JER I JA BIH I DAN DANAS BIO NITKO I NIŠTA DA MI SE

NIJE GOSPODIN BOG SMILOVAO I DAO MI SVE TE SPOZNAJE O

MOJOJ GRJEŠNOSTI I LJEPOTI ŽIVOTA U VJERI.

ZAŠTO MI SE SMILOVAO?

TO ZNA SAMO ON.

DAO MI JE SAMO ČVRSTU SPOZNAJU DA ŽELI DA SVE

ONO ŠTO ON MENI LIJEPOGA ČINI U ŽIVOTU JA

PRENESEM DRUGIMA I O TOME IM SVJEDOČIM. NA

RAZNE NAČINE, KAKO VEĆ DOBIM ZA SPOZNATI.

I ja to činim svakodnevno.

I često sam žalostan kada vidim kako ti dragi ljudi, koje mi

GOSPODIN šalje na moj životni put, pate.

I kako im malo treba da ne bi patili.

A oni su jednostavno preslabi da naprave te male korake u tome da

oproste, da traže oprost, da priznaju laži, da priznaju svoje slabosti sebi i

drugima.

A SVE POLAZI OD ISTINE …

PREMA SEBI, PREMA DRUGIMA, PREMA

GOSPODINU BOGU.

SAMO NAS TA ISTINA, TA ODLUKA DA

ŽIVIMO U ISTINI, MOŽE PROMIJENITI.

MOJE OBRAĆENJE JE POČELO S ODLUKOM DA VIŠE NE ŽELIM

ŽIVJETI U LAŽI I MANIPULIRANJU.

DA ŽELIM TE LAŽI PRIZNATI ONIMA KOJE SAM LAGAO I DALJE

ŽIVJETI U ISTINI I PO ISTINI.

JER JE GOSPODIN ISUS REKAO DA JE ON ISTINA.

I ZATO JER SAM TAKVU ISKRENU ODLUKU DONIO U

GOSPODINU ISUSU, NIŠTA, AMA BAŠ NIŠTA SPOMENA

VRIJEDNO MI SE NIJE LOŠE DOGODILO.

SVE VRIJEDNO JE OSTALO U MOJEM ŽIVOTU.

OBITELJ, POŠTOVANJE, ISKRENI PRIJATELJI, MIR I RADOST

SVAKODNEVNOG ŽIVLJENJA, IMAM SVE ŠTO MI JE POTREBNO

ZA SVAKODNEVNI ŽIVOT, I MENI I OBITELJI.

ISTINA IZGLEDA TEŠKA SAMO ONOME

KOJI STALNO ŽIVI U LAŽI.

ISTINA ONOME KOJI U NJOJ ŽIVI

PREDSTAVLJA NEMJERLJIVU SNAGU I

NADAHNUĆE ZA SVE ONO ŠTO TREBA

ČINITI U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU.

O KOLIKO ŽIVOT U ISTINI DAJE

SNAGE!

KAKO SAM RADOSTAN MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE ŠTO SI MI DAO SPOZNATI

ISTINU!

I ŠTO SI MI DAO SPOZNATI SEBE,

PUNINU ISTINE.

NEMOJ ME NIKAD NAPUSTITI…

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE.

SVET I PRESVET.